

Netwerken voor je toekomst

“Verliezen went nooit!” zei een vriendin laatst tegen mij. We werden er stil van. Ik moest er aan denken toen ik gisteren bij de eerste workshop zat van het event **Netwerken voor je toekomst** dat CNV Zorg & Welzijn op maandag 15 september organiseerde. Tien mensen uit de sectoren Zorg, Jeugdzorg, Welzijn en Kinderopvang hadden zojuist in een voorstelronde aangegeven dat ze hun baan kwijt waren of wellicht kwijt zouden raken in de nabije toekomst.

De eerste workshop was een bevestiging van de stadia waar ik nú in zit en de tweede gaf me technische handvatten om digitaal “mee” te kunnen. Lekker toekomstgericht.

Uitstroom is een kans / Loopbaanplein

“Verliezen” stond groot geprojecteerd op een wit scherm, terwijl mensen zich in groepjes afvroegen wát ze nou eigenlijk zouden verliezen met hun werk. En toen iedereen het eens was over dingen als inkomsten, structuur, identiteit, zingeving, sociale contacten, schetste de laatste toevoeging van een groepje de schrijnende sfeer in hun situatie: “Plezier in het werk wilden we eigenlijk nog noemen, maar toen realiseerden we ons dat we dat al heel lang niet meer hadden, dus dat konden we niet meer verliezen.” Het verliezen was al veel eerder begonnen.

Ik verliet deze workshop **Uitstroom is een kans** toen Frank Jeene, de workshopleider, de curve van het rouwproces volgens Kübler-Ross als een landkaart voorhield, en de aanwezigen aan het proeven waren in welk punt van de curve “op-weg-naar-de-put-en-er-weer-uit-o-nee-toch-niet” zij zich bevonden, om mijn licht op te steken bij de **Eerste hulp bij Reorganisatie** van één van de juridische medewerkers van het CNV. Praktische zaken waren hier aan de orde:

Het CNV heeft me ook eerder enorm geholpen in een arbeidsconflict.

procedures voor het inschrijven bij het UWV, de korte reactietermijnen, de duur van een WW-uitkering. Wees alert! Bij twijfel: laat je bijstaan! Het was duidelijk dat het na het verliezen vooral tijd was om wakker te blijven.

In de wandelgangen

En wakker waren ze: de mensen die bij de workshop PLAN van Bart van Linder uitgenodigd werden om te kijken en mee te laten kijken naar wat ze voor mogelijkheden zien, nu ze geconfronteerd werden met deze herkenbare situatie “Ik ben 54 en heb geen baan meer. Vind maar eens wat!” Een kwestie die ook Lizelotte Smits, bestuurder bij CNV Publieke Zaak, bij de opening van het event op heel persoonlijke wijze had geschetst.

“Het is of m’n verhaal geboetseerd wordt, als ik het steeds weer aan iemand anders vertel.”

PLAN

Ik zag de persoon bij een dossier dat ik een tijdje geleden had behandeld. Ik herkende het verhaal.

Aan de tafel voor juridische bijstand

met expertise in juridische bijstand, loopbaanbegeleiding, ondernemerschap, zichtbaarheid en gebruik van de digitale wereld, persoonlijke ontwikkeling en zelfkennis om hun invalshoek te laten zien bij deze kwestie: "Er is veel werk en er zijn onvoldoende banen."

De ruimtes van het Centraal Ketelhuis in Amersfoort gonsden van het aanbod en het contact. "Wat is integriteit?" Een levensvisiespel. Loopbaanbemiddeling. "SPARREN in het bos". De mix van 4 rondes met workshops van een uur en tafels voor persoonlijk contact om dieper op concrete situaties in te gaan, zorgde dat de ondersteuning die het CNV haar achterban wilde bieden met het organiseren van dit netwerkevent daadwerkelijk gewicht en verdieping kreeg.

"Het hielp me een verlangen woorden te geven en een blokkade op te heffen. Het was een heel emotioneel, intens contact."

Familie-/organisatieopstellingen

Overall was voeding voor mensen die hun eigen gereedschap zijn. Een gevoelig gereedschap, dat ontregeld kan raken door alles wat menselijk is. Een gereedschap dat afgestemd en aangescherpt moet blijven, wil het zuiver ingezet kunnen worden voor het oorspronkelijke doel.

Uiteindelijk sloot de dag voor mij bij de last-minute ingelaste workshop familie-, of in dit geval organisatie-opstellingen. **Passie in je werk** was de titel en workshopleidster Mia Macke begeleidde een opstelling rondom de vraag waar het allemaal in samenkwam. Een vraag die ik in zo veel toonaarden had gehoord gedurende de dag: "Waar is mijn plek?"

Het werd een illustratie van de dynamiek tussen de medewerker en haar passie, als onlosmakelijk geheel, een coördinator, een manager en de doelstelling van de organisatie. Duidelijk werd de noodzaak van het zoeken naar de juiste lijn, het juiste "achter elkaar staan". Toen die gevonden was, kon de medewerker weer gewoon aan het werk, haar passie in de buurt wetend. En daarna was er weer ruimte voor die andere belangrijke vraag die deze dag steeds terugkwam "Wat is voor jou integriteit?" "Trouw zijn aan innerlijke waarden." werd het antwoord, nog vers in het geheugen hebbend waarop we ons moesten afstemmen bij het zoeken naar de juiste lijn.

"Netwerken is voor mij niet zo gewoon" vertrouwde de vrouw die de passie had vertegenwoordigd in de bovenstaande opstelling. "Maar wat is het leuk om mezelf af en toe weer enthousiast over m'n werk te horen vertellen. Dat ververst m'n passie."

Verliezen went nooit. En het is fijn om af en toe weer iets terug te vinden!

Ik heb wel eens heimwee naar dat onbewuste uit het begin. Nu is het zaak een balans te vinden tussen m'n drijfveren en wat er van me geëist wordt.

Vanuit oorsprong naar voorsprong

(verslag Joke Portegies – www.de-ontdekking.org)